

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 042486 26 Uvp
Sarajevo, 28.05.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Čaušević-Dučić Mirsade i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja O.A. iz S., ulica Ć. broj ..., protiv akta broj: 05-13-3-744-19/21 od 06.09.2022. godine tužene Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH (FERK), Mostar, u upravnoj stvari priključka na distributivnu mrežu bez elektroenergetske saglasnosti i ugovora o priključku, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 042486 22 U od 22.12.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 28.05.2026. godine, donio je:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka nastalih povodom zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 042486 22 U od 22.12.2025. godine u prvom stavu izreke odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je, kao neosnovana, odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja JP Elektroprivrede BiH d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektrodistribucija“ Sarajevo broj: 03-4-5-35705-1/2022 od 15.07.2022. godine. Tim prvostepenim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj, stambeni objekat, koji se nalazi na adresi G.V. broj ..., Općina I., priključio na distributivnu mrežu bez elektroenergetske saglasnosti i ugovora o priključenju, ugovora o snabdijevanju električnom energijom i ugovora o korištenju distributivne mreže i na navedeni način neovlašteno trošio električnu energiju u periodu od 04.06.2020 do 19.12.2020. godine.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede odredaba upravnog postupka i to člana 8. 76., 77., 171. stav 2. Zakona o upravnom postupku, člana 34. i 39. Zakona o upravnom sporu, prekoračenja tužbenog zahtjeva i pogrešne primjene Zakona o električnoj energiji Federacije BiH. U obrazloženju zahtjeva za vanredno preispitivanje naveo je da se prvostepeni sud ograničio na primjenu odredbe člana 171. stav 1. Zakona o upravnom postupku navodeći da su iskazi uposlenika koji su sačinili zapisnik prvostepenog organa dozvoljeni, a da pri tome nije cijenio da je stavom 2. istog člana

propisano da osoba koja je u postupku učestvuje u svojstvu službene osobe ne može biti svjedok, pa kako su navedeni uposlenici saslušavani kao svjedoci počinjena je povreda navedene odredbe. Smatra da je prvostepeni sud postupio suprotno članu 76. Zakona o upravnom postupku jer nije pravilno analizirao valjanost zapisnika od 21.04.2021. godine kao javne isprave i da isti nije sačinjen u skladu sa navedenom odredbom, pa je na taj način povrijedio i odredbu člana 77. Zakona o upravnom postupku. Nadalje je naveo da je povrijeđena i odredba člana 8. Zakona o upravnom postupku jer nije cijenjena njegova pisana izjava, pa je u konkretnoj upravnoj stvari doneseno osporeno rješenje bez njegove mogućnosti da se izjasni na navode iz rješenja. Smatra da je prvostepeni sud odlučujući po tužbi prekoračio tužbeni zahtjev jer je razmatrao pitanja izvan navoda tužbe, tako da je postupljeno suprotno odredbama člana 34. i 39. Zakona o upravnom postupku, a što ima za posljedicu da je povrijeđen član 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i ostalih sloboda. Mišljenja je da je pored povreda postupka i pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Pogrešnu primjenu materijalnog prava obrazlaže navodima da su od strane prvostepenog suda pogrešno protumačene i primijenjene odredbe člana 74. stav 2. Zakona o električnoj energiji, jer su prvostepeni organ tuženi i prvostepeni sud pogrešno smatrali da navedena odredba Zakona opravdava postupak kontrole i sačinjavanja zapisnika i da se pri sačinjavanju istog ne moraju primjenjivati odredbe Zakona o upravnom postupku, pa je zbog svega navedenog predložio da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje usvoji, ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje uz naknadu troškova postupka, uvećanih za troškove nastale povodom zahtjeva za vanredno preispitivanje, koji se sastoje od sudske takse od 100,00 KM i troškova preporučene pošte.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu odredbe člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. ovog Zakona navedenih u zahtjevu, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta, proizilazi da je na osnovu e-mail prijave krađe električne energije na adresi G.V. broj ..., Opština I., ista evidentirana pod brojem 1-264403896 pa da su dana 19.12.2020. godine ovlaštena stručna lica izvršila vanrednu kontrolu i o tome sačinila zapisnik broj: No000394 o neovlaštenoj potrošnji električne energije. Zapisnik je dostavljen tužitelju i tužitelj je protiv tog zapisnika izjavio žalbu, koja je odbačena rješenjem JP Elektroprivrede BiH d.d. Sarajevo, Podružnice Elektrodistribucija Sarajevo broj: 03-4-12-21467/21 od 30.04.2021. godine kao neblagovremena, a tužiteljev prigovor protiv ovog rješenja je dostavljen na rješavanje Regulatornoj komisiji za energiju u Federaciji BiH (u daljem tekstu FERK). Postupajući po žalbi FERK je svojim zaključkom broj: 05-13-3-744-2/21 od 29.06.2021. godine prigovor odbacio, pa je tužitelj protiv tog zaključak podnio tužbu Kantonalnom sudu u Sarajevu, koji je presudom, broj: 09 0 U 039370 21 U od 08.09.2021. godine tužbu uvažio i poništio zaključak, te predmet vratio FERK-u na ponovni postupak. U ovoj upravnoj stvari vođeno je više upravnih postupaka i posljednjem provedenom postupku, je donijeto osporeno rješenje. Iz stanja spisa proizilazi da je prije donošenja prvostepenog rješenja, prvostepeni organ zakazivao i održavao usmene rasprave, na koje je uredno pozivao tužitelja (koji se nije odazivao ali se putem pismenih podnesaka izjašnjavao), proveo dokaze: vještačenje po vještaku elektroenergetske struke, saslušanje svjedoka Kokot Nedima i Jašarević Nijaza, te izvršio uvid u materijalne dokaze. Na osnovu provedenih dokaza zaključio je da je tužitelj neovlašteno trošio električnu energiju cijeneći da tužitelj potrošnju električne energije

nije vršio nedozvoljenim radnjama na brojilu, već direktno priključenjem brojila na distributivnu mrežu. Kako je utvrđeno da je tužitelj neovlašteno trošio električnu energiju, prvostepeni organ je primjenom odredbi članova 65., 72. stav 1. i 74. Opštih uslova za isporuku električne energije u vezi sa članom 1. stav 1, 2 i 3, člana 4, 5. stav 3, i člana 8. Metodologije za utvrđivanje količine i cijene za obračun električne energije po osnovu neovlaštene potrošnje u vezi sa članom 70. i 71. stav 1. Zakona o električnoj energiji FBiH donio odluku kao u dispozitivu prvostepenog rješenja od 15.07.2022. godine. Tužitelj je protiv prvostepenog rješenja podnio žalbu, koju je tuženi tačkom 1. dispozitiva osporenog rješenja odbio, dok je tačkom 2. dispozitiva rješenja konstatovano da je rješenje konačno i da se objavljuje na oglasnoj ploči i internetskoj stranici FERK-a. U obrazloženju tog rješenja navedeno je da je prvostepeni organ u cijelosti postupio po uputi iz presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj 09 0 U 039370 21 U od 08.09.2021. godine, provodeći dokaze (uviđaj na licu mjesta, saslušanje vještaka i svjedoka, uvid u materijalne dokaze), pa da je potpuno utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i to odredbe Zakona o električnoj energiji u FBiH a pri tome nije ni počinio povrede postupka, pa da je žalba neosnovana i kao takva odbijena. Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženog podnio tužbu koju je prvostepeni sud odbio kao neosnovanu, uz obrazloženje da prvostepeni organ i tuženi nisu povrijedili navedene odredbe Zakona o upravnom postupku, da su pravilno utvrdili činjenično stanje, na koje su pravilno primijenili materijalno pravo, pa je tužba neosnovana i kao takva odbijena.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, ili drugi federalni propis, pa zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Prije svega, navodi zahtjeva kojim se pobija prvostepena presuda u cijelosti predstavljaju ponavljanje navoda tužbe, kojom je pokrenut upravni spor u kome je presuda donesena i isti su bili predmet ocjene tog suda, koji je u obrazloženju osporene presude dao jasne i potpune razloge za svoju odluku, koje ovaj sud cijeni pravilnim. Ovaj sud ne nalazi da je bilo propusta u upravnom postupku i upravnom sporu u ovoj upravnoj stvari, a koji su uticali na pravilnost i zakonitost pobijane presude. Naime, iz stanja spisa proizilazi da su prvostepeni organ i tuženi obrazložili svoje odluke i dali jasne i potpune razloge zbog kojih je odbijen zahtjev tužitelja, pozivajući se pri tome na dokaze provedene u tom pogledu i materijalne propise koji su pravilno primijenjeni na konkretnu upravnu stvar.

Po stavu ovog suda neosnovani su navodi tužitelja da je prvostepeni organ suprotno pravilima upravnog postupka izvodio i cijenio dokaze u ovom upravnom postupku jer to ne proizilazi iz stanja spisa. Naime, tačno je da su u ovom upravnom postupku saslušani svjedoci N.K. i N.J., kao ovlaštena lica koja su sačinila zapisnik o neovlaštenoj potrošnji broj 000331 od 03.06.2020. godine, ali po stavu ovog suda ova lica nisu službena lica u smislu člana 171. stav 2. Zakona o upravnom postupku, („Službene novine F BiH“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22), pa su se mogla saslušavati u svojstvu svjedoka. Saslušani svjedoci nisu službene osobe koje su vodile ovaj postupak, već su isti saslušavani zato što su u svojstvu terenskih radnika prvostepenog organa, nakon saznanja o nepravilnosti na priključku objekta, vlasništvo tužitelja, sačinili zapisnik o neovlaštenoj potrošnji. Prvostepeni organ je proveo dokaz uvidom u sačinjeni zapisnik, a svjedoci su saslušavani na te okolnosti, što ukazuje da nije pogrešno primijenjen član 171. stav 1. i 2. Zakona o upravnom postupku, kako to tužitelj u zahtjevu navodi. Prvostepeni organ je sačinjeni zapisnik i iskaze saslušanih svjedoka cijenio u skladu sa članom 9. Zakona o upravnom postupku odvojeno i u međusobnoj vezi kako je to propisano navedenom odredbom. Zbog navedenog, po stavu ovog suda neosnovano tužitelj osporava sačinjeni zapisnik o neovlaštenoj potrošnji broj: 000394 od 09.12.2020. godine jer je isti nije ni trebao da se sačinjava u skladu sa odredbama člana 76. Zakona o upravnom postupku, kojom

odredbom je regulisan zapisnik o usmenoj raspravi ili drugoj važnijoj radnji u postupku, a u konkretnom slučaju radilo se o zapisniku sačinjenom po vanrednoj kontroli povodom prijave krađe električne energije. Tužitelj zanemaruje da je osim ovih dokaza na okolnost neovlaštene potrošnje, proveden dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka elektroenergetske struke i vještačenjem, pa da se i tim provedenim dokazima utvrđivalo da li na objektu tužitelja postoji neovlaštena potrošnja električne energije. Po stavu ovog suda tužitelj neosnovano navodi da je povrijeđena odredba člana 8. Zakona o upravnom postupku i da mu prije donošenja osporenih rješenja nije data mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja jer iz stanja spisa to ne proizlazi. Iz stanja spisa proizlazi suprotno, a to je da je tužitelju toku upravnog postupka i upravnog spora bilo omogućeno da se izjasni o svim činjenicama i svim okolnostima, što je tužitelj i činio jer je dostavljao pismena izjašnjenja, kao i da mu je isto tako bilo omogućeno da prisustvuje usmenim raspravama, na koje je uredno pozivan, ali se nije odazivao, pa je imao mogućnost dati dodatno izjašnjenje, ako je smatrao da je bilo potrebno, ali to pravo nije iskoristio, pa su stoga neosnovani navodi tužbe da mu u smislu odredbi Zakona o upravnom postupku nije bilo omogućeno učešće u postupku prije donošenja osporenog prvostepenog rješenja.

Ovaj sud smatra da su bez uticaja na pravilnost presude navodi tužitelja da je prvostepeni sud prekoračio tužbeni zahtjev i da nije ocijenio sve tužbene navode jer po stavu ovog suda prvostepeni sud je nije prekoračio tužbeni zahtjev zato što je svoj zaključak o neosnovanosti tužbenog zahtjeva izveo na osnovu izvedenih dokaza, a da bi postojalo prekoračenje tužbenog zahtjeva moralo bi se odlučivati o nekom drugom tužbenom zahtjevu, a što u ovom predmetu nije slučaj jer je presuda donesena po postavljenom tužbenom zahtjevu.

Po stavu ovog suda nije pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer u vrijeme donošenja osporenih akata bio na snazi Zakona o električnoj energiji u FBiH („Službene novine FBiH“, broj 66/2013, 94/2015, 54/2019, 1/2022 i 61/22).

Naime, odredbom člana 70. stav 1. tada važećeg Zakona o električnoj energiji FBiH bilo je propisano da tko neovlašteno preuzima električnu energiju, kao i vrši prepravke električnih instalacija ili mjernih uređaja korisnika kojim se onemogućava pravilno registrovanje potrošnje električne energije u cilju neovlaštenog korištenja električne energije, čini krivično djelo krađe kažnjivo po krivičnom zakonu, a članom 71. bilo je propisano da štetu koju učini nedozvoljenim radnjama iz čl. 69. i 70. ovog zakona, počinilac je obavezan nadoknaditi u skladu sa zakonom i Općim uslovima. Odredbom člana 72. stav 2. tačka a. istog Zakona bilo je propisano da vlasnici, korisnici i posjednici nekretnina koje se nalaze ispod, iznad i pored elektroenergetskih objekata ne smiju vršiti radove ili druge radnje kojima se ometa i onemogućava obavljanje djelatnosti iz stava (1) ovog člana (proizvodnje ili prijenosa ili distribucije električne energije) ili se ugrožava rad i funkcionisanje elektroenergetskih objekata, bez prethodnog odobrenja elektroenergetskog subjekta, koji je vlasnik, odnosno korisnik elektroenergetskog objekta, a članom 74. stav 2. propisano je da su vlasnici, zakonski korisnici i posjednici nekretnina bili dužni da omoguće elektroenergetskim subjektima pristup do nekretnine i na nekretnini na kojoj se nalaze ili grade elektroenergetski objekti ili njihovi dijelovi, radi izvođenja radova na izgradnji, rekonstrukciji, održavanju, kontroli ispravnosti objekata, uređaja, postrojenja i opreme ili izvođenja drugih neophodnih radova uključujući i radove na otklanjanju kvarova, održavanju trase i zaštitnih koridora dalekovoda, te krčenju i uklanjanju drveća i drugog rastinja koje ugrožava sigurnost i rad elektroenergetskog sustava.

Kako je iz stanja spisa utvrđeno da je tužitelj stambeni objekat koji se nalazi na adresi G.V. broj ..., Opština I., priključio na distributivnu mrežu bez energetske saglasnosti i ugovora

o priključenju, ugovora o snabdijevanju električnom energijom i ugovora o korištenju distributivne mreže pravilno je zaključeno da je na navedeni način neovlašteno potrošio električnu energiju u periodu od 04.06.2020. do 09.12.2010. godine.

Zbog navedenog prvostepeni organ, tuženi i prvostepeni sud su na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenili citirane odredbe Zakona o električnoj energiji FBiH, tako da tužitelj u zahtjevu za vanredno preispitivanje presude neosnovano navodi da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo i to odredbe člana 74. stav 2. Zakona o električnoj energiji FBiH, vezujući to za povrede odredbi Zakona o upravnom postupku, koje kako je to već ranije navedeno nisu počinjene.

Iz naprijed navedenih razloga nema ni povrede člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Službeni list BiH, broj: 6/99), kojim je zagaranтовано pravo na pošteno i javno suđenje, s obzirom da je donijeta zakonita i pravilna presuda, pravilnom primjenom relevantnih odredbi materijalnog prava, pri čemu nisu učinjene povrede pravila postupka, a pri tome tužitelj je u toku postupka imao mogućnost učešća u postupku i pristupa sudu u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima.

Zbog svega navedenog primjenom odredbe člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci ove presude.

Odluka o odbijanju zahtjeva tužitelja za naknadu troškova nastalih povodom zahtjeva za vanredno preispitivanje donesena je na osnovu odredbe člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s članom 387. stav 1. tog Zakona i članom 55. Zakona o upravnim sporovima cijeneći da tužitelj nije uspio u postupku, pa mu u skladu s tim ne pripada pravo na isplatu troškova postupka.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednica vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.